

til personlige Jølefers Konto. Dette er Noget, der strider saa aldeles mod min Overbevisning, at jeg ikke tror at burde lade det staa aldeles uimodsaegt hen, og det er netop derfor, at jeg har begjæret Ordet. Da jeg nu imidlertid har Ordet, skal jeg ikke undlade at udtale, at jeg netop hilser det her foreliggende Lovforslag med Glæde, idet jeg ser, at hvad jeg hidtil har savnet i de Forslag, der ere blevne behandlede i de foregaaende Aar, nu er kommet tilstede, nemlig Valgbarheds-census. Jeg kan ikke forstaa den indtrængende Indsigelse imod det nærværende Forslag, som blev gjort af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Sindenburg). Han kom paa en mig aldeles uforklarlig Maade til at inddele Folket i fire Klasser. I saa Henseende maa jeg tilstaa, at jeg ikke formaar at følge ham; thi jeg veed ikke, hvor Grændsen vil blive for den 4de Klasse. Det ærede Medlem kom ogsaa til at omtale, at Gaardmændenes Indflydelse vilde blive væsentlig annulleret, hvis det foreliggende Forslag blev til Lov; deri skal jeg ikke modsigte ham, men jeg tror ganske vist ogsaa, at vi netop skulle annullere den; deres Indflydelse bør begrænses paa en saadan Maade, at ogsaa de mindre Bemidledes Røster komme til orde, uden at de dog komme til berved at gjøre noget Overgreb lige overfor Gaardmændene. Det er netop denne Tanke, vi maa stræbe hen til, og som vi maa have. Det ærede Medlem omtalte, at, naar Adelsmændene havde haft Magten, havde de misbrugt den, og han udtalte sig ganske paa samme Maade om Geistligheden og Embedsmændene. Men jeg skal tillade mig at give en lille Fortolkning af det foreliggende Forslag, og efter denne kommer jeg virkelig ikke til det Resultat, at den af ham saa meget omtalte 4de Klasse af Befolkningen i Virkeligheden kan komme til at begaa noget Overgreb. For mig staa det aldeles klart, at, naar der bliver vedtaget en Valgbarheds-census som den, der er optagen i det nærværende Forslag, vilde de forskjellige Stænder være fuldstændig betryggede. Jeg føler mig overbevist om, at, selv om vi gik endnu et Skridt videre, vilde den væsentlige Indflydelse, som Rengemagten udøver, være aldeles tilstrækkelig til at sætte Grændse for, at de Rige bleve udsatte for Overgreb fra de mindre Bemidledes Side. Det ærede Medlem fra Odense Amt (N. Andersen) kom til at omtale min ærede Sidemand her tilvenstre (Lange), medens denne ikke var tilstede, og ikke kunde høre hans Udtalelser, og jeg skal derfor tillade mig med et Par Ord at komme ind derpaa. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at hvis Amtsrådet i det anførte Tilfælde var skredet ind, kunde man vist med Føje have sagt, at det havde begaaet et Slags Overgreb. Jeg kan ikke indse, at det vilde have været Overgreb; jeg kan ikke indse, at det i Almindelighed skal være Tilfældet, at det kan være Meningen, at, naar vi, som sidde her i Thinget, udtænde

en Lov om, at Sogneraadsforhandlingerne skulle foregaa offentlig, vi saa ikke skulle sørge for, at denne Lovbestemmelse havde, men se rolig til, at et ringe Antal Mænd — saaledes som det tydelig blev fremstillet af min ærede Sidemand — nemlig siger og skriver 11 Mænd i Sogneraadet handlede imod den fastsatte Ordning — jeg siger, at jeg ikke kan indse, at det skulde være et Overgreb fra Amtsrådet's Side, at det traadte til og sagde: I skulle se til, at Loven fjer Jyldest, I skulle staa et tilstrækkeligt Lokale, saa at Forhandlingerne kunne foregaa offentlig, og Bemærkene i Sognet efter Lovens Mand kunne komme til at overvære dem. Skulde dette være et Overgreb, saa veed jeg ikke, hvorfor det staa i Loven, at Sogneraadsforhandlingerne skulle foregaa offentlig, man kunde da lige saa godt have sagt, at de skulle foregaa inden lukkede Døre. Med disse saa Bemærkninger kan jeg for Øvrigt slutte, idet jeg meget skal anbefale det foreliggende Lovforslag, som jeg tror er et Udtryk for et stærkt Ønske ude omkring i Befolkningen og ikke mindst hos Gaardmandsklassen.

3. Madsen. Jeg er i en vis Henseende enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Sindenburg), idet vi begge frygte for Misbrug af Magten; der er kun den lille Uoverensstemmelse mellem os, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds frygter den 4de Klasse, medens jeg frygter den 5te. Det kan ogsaa godt være, at vi ikke numerere Klasserne efter een Maalestof; jeg anser den første Klasse for den laveste. Det pleier man i Almindelighed at gjøre, naar man taler om Klasserne i Stolen — men naar jeg gjør det, og derefter gaar op ad, bliver det netop den 5te Klasse, som jeg frygter, fordi den efter min Mening har en utilbørlig Overvægt over de andre Klasser, eller, om man saa maa sige, over den ene store Klasse, som udgjør de andre fire Femtedele. Den overveiende Del af denne store Klasse, der bestaar af de fire Femtedele, er ikke udelukkende Husmænd; vi have mange Exempler paa, at der er Sogne, hvor saa at sige alle Gaardmændene høre til denne ene Klasse, som de fire Femtedele udgjøre, ja, jeg kender endog Sogne, hvor kun en eneste Gaardmand er regnet med til den høit beffattede Femtedel. Vi kunne derfor ikke tale om, at der vil blive en Kløft mellem Gaardmændene og Husmændene, og jeg er enig i, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgfreds (L. Larjen), at heller ikke de, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds i Almindelighed kaldte Husmænd, høre til, hvad han kaldte den 4de Klasse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds har vist dermed ment, skjøndt han ikke gav nogen siffer Betegnelse deraf, dem, som ikke ere Noget, men som saa at sige leve af Saanden og i Munden. Det ærede Medlem for